

Resolució 594/2022, de 15 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 527/2022

Administració reclamada: Departament de Justícia

Informació reclamada: Una impugnació en matèria de justícia gratuïta.

Sentit de la resolució: Desistiment

Resum: La persona reclamant no ha aportat ni una resolució administrativa expressa que pugui ser objecte de la Reclamació, ni una sol·licitud prèvia d'informació pública que pugui servir de base a una resolució presumpta i que, al mateix temps, acrediti el compliment de la naturalesa revisora de les reclamacions a la GAIP. En conseqüència, la GAIP ha requerit a la persona reclamant l'esmena de la Reclamació per tal de complir amb els requeriments apuntats, tot indicant-li que segons "l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposeu d'un termini de 10 dies per a fer-nos arribar aquesta documentació transcorregut el qual, si no heu esmenat aquestes mancances, s'entendrà que desistiu de la vostra reclamació". Han passat a bastament els 10 dies citats, i la persona reclamant no ha contestat aquest requeriment.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Persona interessada. Justícia gratuïta. Sol·licitud d'informació pública. Naturalesa revisora de la Reclamació a la GAIP. Esmena.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 2 de juny de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 527/2022, presentada per una persona interessada contra el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 25 de març de 2022 la persona reclamant presenta al Departament de Justícia de la Generalitat una impugnació a una resolució en matèria de justícia gratuïta.
3. La Reclamació presentada el 2 de juny de 2022 indica que la persona reclamant hauria presentat dues impugnacions en matèria de justícia gratuïta i que al Jutjat de Gavà només li consta una, ja que l'altra s'hauria extraviat.
4. El 15 de juny de 2022 la GAIP notifica a la persona reclamant el següent requeriment d'esmena de la Reclamació: "Cal que aporteu una còpia de la sol·licitud d'informació registrada que és objecte de reclamació. En cas que sigui la impugnació en matèria de justícia gratuïta extraviada,

cal que presenteu el document que acrediti haver-la sol·licitat prèviament a l'Administració. D'acord amb el que preveu el Manual de Reclamacions de la GAIP i l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposeu d'un termini de 10 dies per a fer-nos arribar aquesta documentació transcorregut el qual, si no heu esmenat aquestes mancances, s'entendrà que desistiu de la vostra reclamació. Així mateix us comuniquem que la tramitació de la reclamació resta suspesa mentre no rebem aquesta esmena o mentre transcorri el termini per a la seva presentació". No consta resposta de la persona reclamant a aquest requeriment.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les

circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Desistiment

L'antecedent 4 posa de manifest que la GAIP ha requerit a la persona reclamant el compliment d'un requisit essencial de les sol·licituds d'informació pública i de les reclamacions a la GAIP, com és el d'acreditar l'existència d'una sol·licitud d'informació pública que no ha estat atesa per l'Administració. En aquest sentit, l'article 31 RGAIP estableix que “les reclamacions s'interposen per mitjà d'un formulari electrònic senzill i fàcilment accessible, amb l'ús de signatura electrònica o qualsevol altre mitjà d'identificació que s'estableixi per reglament, a través de la seu electrònica de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, en què s'indica: (...) b) La resolució objecte de reclamació o l'incompliment material del dret d'accés si aquest ha estat reconegut expressament o de manera presumpta”.

En aquest cas la persona reclamant no ha aportat ni una resolució administrativa expressa que pugui ser objecte de la Reclamació, ni una sol·licitud prèvia d'informació pública que pugui servir de base a una resolució presumpta i que, al mateix temps, acrediti el compliment de la naturalesa revisora de les reclamacions a la GAIP. En conseqüència, la GAIP ha requerit a la persona reclamant l'esmena de la Reclamació per tal de complir amb els requeriments apuntats, tot indicant-li que segons “l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposeu d'un termini de 10 dies per a fer-nos arribar aquesta documentació transcorregut el qual, si no heu esmenat aquestes mancances, s'entendrà que desistiu de la vostra reclamació”. Han passat a bastament els 10 dies citats, i la persona reclamant no ha contestat aquest requeriment.

A la vista de les anteriors consideracions, és procedent finalitzar la Reclamació 527/2022 per desistiment.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de juliol de 2022, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 527/2022 per desistiment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.